angulis ignarus quo fugeret vel latitaret locū
nō inuenit ad tñ obscura currebat adherēs pe
dib9 suis parieti donec famulus exiret quo recedē
te ad mensā sunt reuersi. Sʒ mus siluester tre
mēs ꝛ territus atqʒ tristis ī fine cibo sedit. Cui
mus vrbanus dixit. Cur sic sedes ad mensam
tristis comede ꝛ gaude. ista cibaria melle sunt
dulciora. Respōdit mus siluester vere sb̄ h9 mel
le latet venenū nec possunt eē dulcia cibaīa qꝛ
talis timore sunt mellita nec ē sincera voluptas
quā tantus timor obscurat nec possent esse cib9
dulcis in ore sollicito tu q̃ bona tua mihi modo
ministrasti sed mala ꝛ picula que latent nō re
uelasti. Ego putaui tecū viuere in securitate de
licijs ꝛ nunc video multiplices causas tue mi-
serie oportet em̄ te timere hoies ꝛ cattos q̃ die
ac nocte tibi insidiātur qꝛ ve vob̄ si in ma9 cat
torū ī(n)ciderit9. sint ergo bō vrā vob̄ sil' ꝛ mala ha
bete q̄ natura ꝯcessit mihi āt ꝛ nec cōmoda mł
dedit natuā nec mag̃ mala ꝯtulit. hijs itaqʒ
dictis ꝛ silibus mus siluester redit ad locū suū
ꝯtinuʒ. Per hāc fabulā sig̃ficat' moāłr ꝙ me
lior ē pauptas libera ꝛ secura q̃p diuitie piculo-
se ꝛ ianis glła q̄ magno cū tiōre atʒ doloē possi-

Vʒ vulpes aq̄laʒ ꝑ rapta ꝓle pungit(deat'

13